

IPS
INTER PRESS SERVICE

[Home](#) [Over IPS](#) [IPS Mail](#) [Contact](#) [Abonnement](#)

Nederlands

[Print](#)

[Dit artikel doormailen](#)

[Zoek](#)

[Wereld/VN](#)

[Latijns-Amerika](#)

[Afrika](#)

[Cariben](#)

[Azië/Pacific](#)

[Midden-Oosten](#)

[Europa](#)

[Noord-Amerika](#)

[Economie](#)

[Milieu](#)

[Mensenrechten](#)

[Ontwikkeling](#)

[Cultuur](#)

[Columns](#)

[Dossiers](#)

THAILAND:

Thaise anti-opiumcampagne vindt navolging in Afghanistan

Marwaan Macan-Markar

BANGKOK, 8 augustus (IPS) - Na Birma zou ook Afghanistan een Thaise methode willen uitproberen om met zachte hand paal de opiumteelt te doen verdwijnen. Een team uit Thailand zal binnenkort naar Afghanistan reizen om het terrein te verkennen voor projecten in de provincies Helmand en Kandahar in het zuiden en Nangahar in het oosten.

Disnadda Diskul is de geknipte persoon om het Thaise succesverhaal aan de man te brengen. De voorbije week wist hij een officiële Afghaanse delegatie te overtuigen van de doeltreffendheid van het Doi Tung-project, een initiatief om papaverkwekers een economisch alternatief te bieden zodat zij niet langer afhankelijk zijn van de opiumproductie voor hun levensonderhoud.

Het 17-koppige team uit het door oorlog verscheurde Afghanistan heeft drie dagen lang het Doi Tung-ontwikkelingsproject bezocht in de heuvels van de provincie Chiang Rai in het noorden van Thailand. "We moesten ons succes laten zien, we moesten tonen dat het mogelijk was," aldus Disnadda, die aan de leiding staat van het project. Hij wil bewijzen dat een menselijke aanpak van de strijd tegen opium veel werkzamer is dan een harde methode op basis van wapens, bommen en chemische sproeistoffen.

"De Afghanen wilden dat we in het hele land aan de slag gaan, maar we beginnen liever op drie plaatsen," aldus Disnadda. Dat zal gebeuren in de provincies Helmand, Kandahar en Nangahar. Samen met Badakshan in het noordoosten zijn dit de vier regio's in Afghanistan waar het meeste papavervelden liggen. Volgens schattingen van de Verenigde Naties (VN) produceerde Afghanistan in 2002 meer dan 3.400 ton opium - 75 procent van de wereldproductie. Meer dan 85.000 hectaren zijn beplant met papavers. In 1999, toen Kabul nog onder Taliban-bewind stond,

bereikte de opiumproductie een recordhoogte van 4.500 ton. Nadien traden de Taliban met harde hand op tegen de opiumhandel en brachten de productie tegen eind 2001 terug tot 185 ton opium.

"Het is voor ons een uitdaging om komaf te maken met de opium en het Doi Tung-project heeft ons hoop gegeven," zegt Said Shah Waseq van de Afghaanse antidrugadministratie. Hij maakte deel uit van de delegatie die Thailand bezocht, die verder ook bestond uit een minister, vice-ministers en provinciegouverneurs. "Een geïntegreerde, stapsgewijze aanpak maakt kans op slagen. Het volstaat niet druk uit te oefenen om de opiumteelt in één streek af te schaffen, want dat zal alleen maar leiden tot een toename in een ander deel van het land." Als het model van Doi Tung slaagt in Afghanistan, hoopt Waseq dat zijn land als tweede natie kan worden bekeerd tot de Thaise manier van opiumbestrijding.

Het eerste land dat Thaise hulp inriep was buurland Birma, de grootste producent van opium in Zuidoost-Azië. Volgens VN-statistieken produceerde Birma in 2002 ongeveer 810 ton opium. Drie andere landen, Laos, Bolivia en Peru hebben ook interesse betoond voor de resultaten die Thailand heeft behaald, maar hebben nog geen verdere stappen gezet.

Het project in Birma, 'Doi Tung Twee' zoals Disnadda het graag noemt, ging in januari van dit jaar van start in Yong Kha, een gebied in de zuidelijke staat Shan aan de grens met Thailand. Deze streek staat onder controle van het drugkartel van het gewapend 'Verenigd Wa-staatsleger', waarvan de leiders bovenaan de Amerikaanse lijst staan van mensen die worden gezocht voor drughandel. Op dit moment zijn 3.000 mensen die voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van opium betrokken bij de eerste fase van het project. Er zijn scholen gebouwd voor de kinderen en er wordt gezondheidszorg aangeboden. "Het is belangrijk hun een alternatief inkomen te bieden en er zijn mogelijkheden met andere gewassen als sojabonen, maïs, cassave en katoen," zegt Disnadda. Maar er is ook tijd nodig."

Het Doi Tung-project is het geesteskind van prinses Srinagarindra, de moeder van de Thaise koning Bhumibol Adulyadej. Het project werd gelanceerd in 1987 op een oppervlakte van 15 km² bergachtig terrein bedekt met bos en grote papavervelden. Een van de belangrijkste doelstellingen was de leden van de etnische groepen die betrokken waren bij de opiumteelt een reeks alternatieven aan te bieden om hen uit de drugproductie te halen en te houden. Het project werd onthaald op heel wat scepticisme. "Het feit dat de regering 300 miljoen baht (6,25 miljoen euro) besteedt ten gunste van ongeveer 8.000 stamleden is niet overal op gejuich onthaald," meldde de 'Bangkok Post' in februari 1988. Die aanvankelijke twijfels zijn nu wel weggeëbd door het indrukwekkende resultaat dat sindsdien is bereikt. Het project heeft de gemeenschappen die afhankelijk waren van opium betrokken in ontwikkelingsprogramma's zoals het kweken van alternatieve teelten, weven en ceramiek. Daardoor kent de streek van het project nu het laagste aantal papavervelden in de hele regio. Je vindt er nu koffievelen, serres vol orchideeën en gebouwen waar

drie generaties vrouwen samen kleren aan het maken zijn. Het Doi Tung-project bereikt nu ongeveer 10.700 mensen.

Sandro Calvani, directeur van de Oost-Aziatische afdeling van het antidrugprogramma van de VN, noemt het Doi Tung-project een goed model, dankzij het sterke leiderschap en visie vanwege de Thaise koninklijke familie. "Het hele land heeft meegewerkt om van de opium af te komen en er is ook belastinggeld voor gebruikt," aldus Calvani. Officiële cijfers bevestigen dit. De enkele laatste groepen opiumproducenten in Thailand kunnen nog maar twee ton per jaar aanbieden op de wereldmarkt, in tegenstelling tot de 152 ton die het land in het begin van de jaren 1970 nog uitvoerde. Calvani meent evenwel dat de omstandigheden in Afghanistan helemaal anders zijn en dat het Doi Tung-model daar misschien niet zo doeltreffend zal zijn. "Er is geen sterk en duidelijk leiderschap en ook de participatorische aanpak die zo duidelijk aanwezig was in Thailand ontbreekt in Afghanistan." Disnadda is echter hoopvoller gestemd. Hij heeft de Afgaanse bezoekers duidelijk beschreven hoeveel leiding en betrokkenheid er nodig is om 'Doi Tung drie' in hun land een kans op slagen te geven en de Afghanen die afhangen van de opiumhandel weer wat economische zekerheid en ademruimte te bieden. (EINDE/2003)

[Print](#)

[Dit artikel doormailen](#)

[Wereld/VN](#) | [Latijns-Amerika](#) | [Afrika](#) | [Cariben](#) | [Azië/Stille Oceaan](#) | [Midden-Oosten](#) | [Europa](#) | [Noord-Amerika](#) | [Economie](#) | [Milieu](#) | [Mensenrechten](#) | [Ontwikkeling](#) | [Cultuur](#) | [Columns](#) | [Dossiers](#) | [Doorzoe Archief](#)

Copyright © 2001 IPS-Inter Press Service. All rights reserved.